

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

sørge for en tilfredsstillende biblioteksbejning af sine beboere. Udvalgets formand fremhævede især dette synspunkt, som også jeg anser for meget væsentligt. Der bliver endvidere nu mulighed for, at bibliotekerne i højere grad end hidtil kan anskaffe audiovisuelle hjælpemidler med statstilskud, en udvikling, som er ganske naturlig på baggrund af den stigende anvendelse i undervisning og folkeoplysning af grammofonplader, bånd og film.

At der skal være visse grænser for indkøb af disse ting, har jeg været ganske enig med udvalget i. Her er det altså, at det ærede medlem hr. Weikops tvivl melder sig. Jeg har studeret det ærede medlems mindretalsudtalelse i tillægsbetænkningen. Det ærede medlem siger her, at der „åbnes adgang“ til udlån af filmsapparater. Det beror på en misforståelse. Filmsapparater har man i forvejen; man stiller dem til rådighed for foreninger, ikke for private. Bibliotekerne er sådan en slags stationer for statens filmcentral, og de filmsapparater, der da anvendes, bruges fortrinsvis til film, der kommer fra statens filmcentral. I øvrigt må det være vedkommende kommunalbestyrelses sag at skønne over, om der er behov for at anskaffe et filmsapparat til biblioteket. Man må vel regne med, at interessen de fleste steder navnlig vil samle sig om musikplader og bånd. Det turde være den almindelige opfattelse, at disse hjælpemidler i høj grad stimulerer interessen for den levende musik.

Det ærede medlem hr. Weikop skriver endvidere, at der åbnes adgang for udlån af båndoptagere. Jeg tror, det er en misforståelse. Der bliver mulighed for at udlåne bånd, der indeholder væsentlige optagelser, til brug i studiekredse o. lign., men hvad angår udlån af båndoptagere, tror jeg, det er en misforståelse fra det ærede medlem. De 937.000 fjernsynsmødtagere, det ærede medlem omtaler, kan ikke bruges som sammenligningsgrundlag.

Jeg mener, at centralbibliotekerne fortsat vil komme til at spille en stor rolle i dansk biblioteksvæsen. Tilskuddet til disse bibliotekers særlige oplandsarbejde forbedres, således at det normalt skulle dække hele udgiften. Amterne inddrages i ydelsen efter fastere regler end hidtil. Til særlige med

centralbiblioteker beslægtede opgaver ydes der i fremtiden særtilskud; jeg tænker her på bestemmelsen om tilskud til de stor-københavnske folkebibliotekers fællesopgaver og de københavnske bibliotekers udlån til andre biblioteker.

De særlige regler for skolebibliotekerne tilsigter at placere disse biblioteker som et led i det kommunale skolevæsen i nært samarbejde med folkebibliotekerne, og her har det ærede medlem hr. Weikop sin væsentlige indvending. Jeg har efter henstilling fra udvalget to gange forhandlet med undervisningsministeren om skolebiblioteksafsnittet. Disse udvalgshenstillinger skyldes ikke mindst det ærede medlem; der henviste til de kommunale organisationers ønsker. Der blev i begge tilfælde i fuld enighed mellem de to ministre ydet indrømmelser til det ærede medlems synspunkter, og det er dog en kendsgerning, der bør noteres.

Det må i denne forbindelse klart erkendes, at udviklingen på skoleområdet i stigende grad stiller krav til et fyldigt bogmateriale. Det er en uomgængelig forudsætning for et friere pædagogisk arbejde i skolen og især for et mere selvstændigt arbejde fra elevernes side, at der er bøger til rådighed. Det er tilstrækkeligt i øvrigt, at jeg henviser til den blå betænkning. På den anden side må det klart erkendes, at fremtiden stiller krav til et åbensindet samarbejde mellem lærerpersonalet og de specialuddannede bibliotekarer.

Hvis der sker urimelige overlapninger med hensyn til bogindkøb eller forskydninger til ugunst for folkebibliotekerne, vil folketinget uvægerlig ved den kommende lovrevision sætte tingene på plads. Der vil utvivlsomt i det høje ting være en fast vilje til at stå vagt om folkebiblioteket og kræve dets fundamentale placering i dansk folkeoplysning respekteret.

I erkendelse af de opnåede ændringer, der danner, synes jeg, et balancepunkt mellem berettigede interesser, og i erkendelse af det perspektiv, der tegner sig for årene indtil næste revision, kunne det ærede medlem såmænd med god samvittighed stemme for det foreliggende lovforslag.

Weikop: Jeg er meget ked af, at jeg øjensynlig ved behandlingen af denne lovgivning gang på gang bliver misforstået; jeg vil lige